

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ & ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Πολιτισμός & Φύση

Α
Ζ
Ο
Ρ
Υ
Α
Ρ
Β

Πολιτισμός & Φύση

Το παρόν έντυπο χρηματοδοτήθηκε στα πλαίσια του 2ου Κ.Π.Σ.
από το Υποπρόγραμμα 3 του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Περιβάλλον».
(Συγχρηματοδότηση Ε.Ε. και Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε.)

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΦΟΡΑ

Φωτ. 5

Το ιερό
της Βραυρωνίας
Αρτέμιδος.

Φωτ. 6

Η ΠΕΡΙΟΧΗ

Η Βραυρώνα βρίσκεται στο νοτιοανατολικό άκρο της Ανατολικής Αττικής, στις ακτές του Νότιου Ευβοϊκού Κόλπου και αποτελεί πολυσύχναστο παραθεριστικό και τουριστικό κέντρο. Παράλληλα είναι γνωστή για τα αρχαιολογικά και παλαιο-ντολογικά της ευρήματα.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Η Βραυρώνα ήταν μία από τις δώδεκα αρχαίες πόλεις της Αττικής, έλαβε το όνομά της από τον αρχαίο ήρωα Βραυρώνα, και μέχρι τις μέρες μας διατηρήθηκε το όνομα, ελαφρώς παραφθαρμένο, που χαρακτηρίζει όλη την περιοχή της “Βραυρώνας”. Ήταν ιδιαίτερα φημισμένη για την εκεί λατρεία της Βραυρωνίας Αρτέμιδος, από τις κυριότερες και ιερότερες θεότητες της ελληνικής αρχαιότητας.

Το φυσικό λιμάνι της Βραυρώνας φαίνεται ότι στάθηκε η βασική αιτία της πρώτης εγκατάστασης ανθρώπων στα **νεολιθικά** και κυρίως στα πρωτοελλαδικά χρόνια (3500 - 2000 π.Χ.).

Ο πρώτος αυτός συνοικισμός αναπτύχθηκε και εξελίχθηκε σε πραγματικά οργανωμένη κοινότητα κατά τα **Μεσοελλαδικά** χρόνια (2000-1600 π.Χ.), όπως δείχνουν τα οικοδομικά λείψανα της ακρόπολης και τα μεσοελλαδικά κεραμικά ευρήματα. Ο πληθυσμός της Βραυρώνας ήταν εγκατεστημένος στα

εύφορα χωράφια του μυκού του κόλπου. Κατά τη διάρκεια της **Μυκηνναϊκής (Υστεροελλαδικής) εποχής** (1600-1100 π.Χ.) η θέση ήταν πυκνότερα κατοικημένη, γεγονός που αποδεικνύεται όχι μόνο από τα ευρήματα των ανασκαφών της ακρόπολης και του Ιερού της Αρτέμιδος, αλλά και από τους θαλαμοειδείς λαξευμένους τάφους που έχουν έρθει στο φως στην περιοχή Χαμολιά και στις δυτικές πλαγιές του λόφου Λαπούτσι.

Στο τέλος της μυκηνναϊκής εποχής φαίνεται ότι ο συνοικισμός παρακμάζει ή εγκαταλείπεται. Επανακατοικείται τον 9ο αι. π.Χ., όπως δείχνουν ορισμένα ύστερα πρωτογεωμετρικά αγγεία που βρέθηκαν σε μεγάλο βάθος βορειοανατολικά της στοάς του Ιερού.

Στα **αρχαϊκά και πρώιμα κλασικά χρόνια** ο αγροτικός συνοικισμός της Βραυρώνας μαζί με άλλες εγκαταστάσεις της περιοχής αποτελεί το δήμο Φιλαϊδών της Αιγίδος φυλής, δήμο καταγωγής γνωστών οικογενειών όπως του Πεισίστρατου, Μιλτιάδη και Κίμωνα. Η άνθηση του Ιερού της Αρτέμιδος, κατά το δεύτερο μισό του 5ου αι. π.Χ. και σε όλη σχεδόν τη διάρκεια του 4ου, αποδίδεται στην εύνοια των προσωπικοτήτων της αθηναϊκής πολιτικής.

Στους **βυζαντινούς χρόνους** κατά τον 6ο αι. μ.Χ., κτίστηκε μεγάλη βασιλική σε απόσταση 500 μέτρων δυτικά του Ιερού της Αρτέμιδος. Η βασιλική αυτή φαίνεται πως παραμελήθηκε

Φωτ. 7: Πάμμα πυξίδα του 1ου αιώνα π.Χ. (Μουσείο Βραυρώνας)

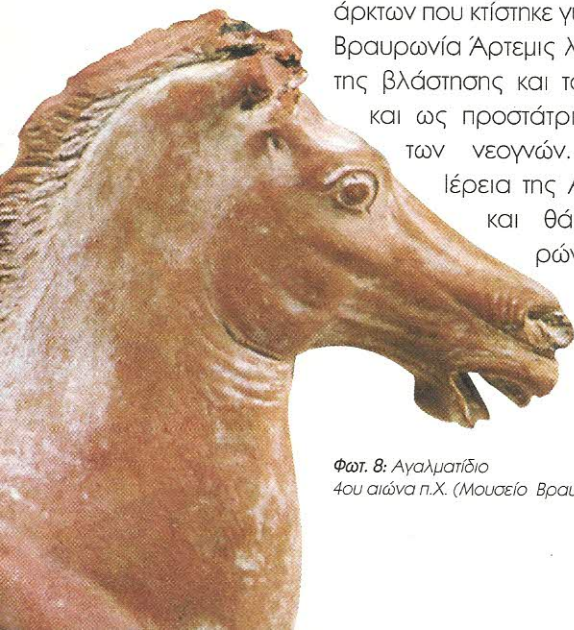

και ερειπώθηκε, όταν ο συνοικισμός άρχισε να παρακμάζει. Το μεταβυζαντινό εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου κτίστηκε στο β' μισό του 15ου αι. μ.Χ., στο βράχο λίγο ψηλότερα όχι μόνο από τη μεγάλη στοά αλλά και από το ναό, ίσως γιατί στα μεσαιωνικά χρόνια η περιοχή της στοάς μετατρέπονταν συχνά σε βάλτο.

Στα χρόνια της τουρκοκρατίας από τα δύο χωριά που έφεραν το όνομα Βραώνα, το ένα η "παλιά Βραώνα" είχε εγκαταλειφθεί ήδη στην αρχή του περασμένου αιώνα και επέζησε μόνο ο συνοικισμός της "κάτω Βραώνας".

ΤΟ ΙΕΡΟ

Το Ιερό της Βραυρωνίας Αρτέμιδος είναι από τα αρχαιότερα και πιο σεβάσμια ιερά της Αττικής. Το Ιερό αποτελούσαν ο Δωρικού ρυθμού ναός της θεάς, που κτίστηκε το πρώτο μισό του 5ου αι. π.Χ. και η μεγάλη στοά, γνωστή ως στοά των άρκτων που κτίστηκε γύρω στα 420 π.Χ. Η Βραυρωνία Άρτεμις λατρευόταν ως θεά της βλάστησης και του κυνηγιού, αλλά και ως προστάτρια του τοκετού και των νεογνών. Η Ιφιγένεια ως Ιέρεια της Αρτέμιδος πεθαίνει και θάβεται στη Βραυώνα, όπου τιμάται επίσης ως θεά του τοκετού. Το Ιερό της Αρτέμιδος είχε το χαρα-

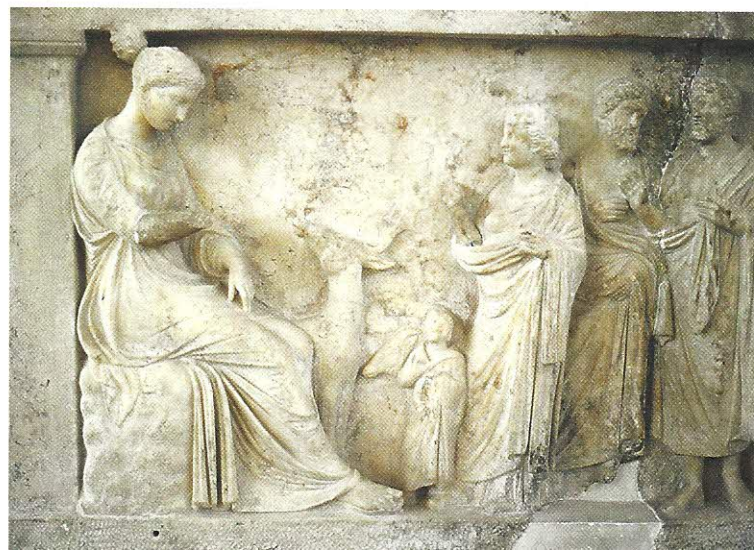
Φωτ. 8: Αγαλματίδιο
4ου αιώνα π.Χ. (Μουσείο Βραυρώνας)

Φωτ. 9: Τμήμα του ναού
της Βραυρωνίας Αρτέμιδος

κτήρια αγροτικού ιερού και έγινε ονομαστό για τη γιορτή των Βραυρωνίων, που τελούνταν κάθε πέντε χρόνια. Η εορτή είχε ιδιόζοντα χαρακτήρα. Δέκα μικρά κορίτσια από την Αθήνα ηλικίας 5 έως 10 ετών τα οποία έφεραν κροκατώ ένδυμα πορευόντουσαν σε πομπή προς το θυσιαστήριο. Ταυτόχρονα δέκα "ιεροποιοί" θυσίαζαν μια αίγα τα δε κορίτσια τελούσαν εξιλαστήρια τελετή μιμούμενα τις άρκτους ("αρκενόμενα"). Η τελετή λέγεται ότι είχε τις ρίζες της στην Αρκαδία όπου η αρκούδα ήταν το ιερό ζώο

Φωτ. 10: Ανάγλυφο 5ου αι. π. Χ.
(Μουσείο Βραυρώνας)

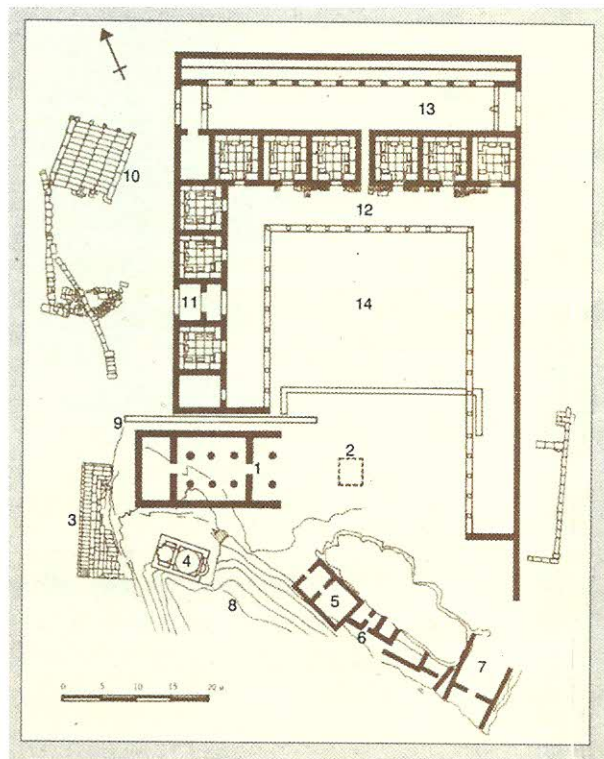
της Αρτέμιδος. Βάσει αυτής της λατρείας οι μικρές παρθένοι ονομάζοντο “άρκτοι” και η αφιέρωσή τους στο ιερό “αρκτεία”.

Στην Βραυρώνα υπήρχε και άλλη λατρεία που επίσης τελούνταν κάθε πέντε χρόνια από μεθυσμένους άντρες που εξετρέποντο σε αρπαγές γυναικών. Δεν γνωρίζουμε όμως αν οι δύο εορτές συνέπιπταν.

Η περιοχή όπου βρίσκεται το Ιερό της Αρτέμιδος είχε όλα τα στοιχεία που ταιριάζουν στην υπόσταση της θεάς: ήταν

αγροτική, δασώδης και παραποτάμια. Η περιοχή αποτελεί κοίλωμα μονίμως υγρό από τα νερά του Ερασίνου και της γειτονικής πλούσιας πηγής άφθονου και καθαρού νερού, στην οποία υπήρχαν και μικρά ψάρια.

Ο Ερασίνος ανέκαθεν διέρρευε δίπλα από το Ιερό, γεγονός που αποδεικνύεται από την ύπαρξη του λίθινου γεφυριού της κλασικής εποχής, και πάντοτε απειλούσε με πλημμύρες την περιοχή του Ιερού.

Φωτ. 12: Σχέδιο της περιοχής της Βραυρώνας.

1. Ναός Αρτέμιδος
2. Θέση βωμού
3. Ανάλημμα
4. Εκκλησάκι Αγίου Γεωργίου
5. Ηρώ Ιφιγένειας
6. Τάφος Ιφιγένειας
7. Ιερά οικία
8. Προϊστορική Ακρόπολη
9. Θέση ιερής πηγής
10. Λίθινο γέφυρα
11. Πρόπυλο μεγάλης στοάς
12. Στοά
13. Υπαίθριος διάδρομος
14. Αίθριο στοάς

Φωτ. 11: Άρκτος με λαγό 4ου αι. π.Χ. (Μουσείο Βραυρώνας)

ΦΥΣΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ - ΒΙΟΠΟΙΚΙΛΟΤΗΤΑ

Η περιοχή της Βραυρώνας έχει **σημαντική οικολογική αξία** λόγω του υγρότοπου της (ενός από τους ελάχιστους που έχουν απομείνει στην Αττική), ο οποίος χαρακτηρίζεται από μεγάλη ποικιλότητα φυτών και ζώων. Ιδιαίτερα πλούσια είναι η орνιθοπανίδα του καθώς υπάρχουν πολλά σπάνια και προστατευόμενα είδη πουλιών.

Στην αξία του υγρότοπου έρχεται να προστεθεί η σημασία του λόφου της Περατής με τους θαμνώνες αρκεύθου, τις βραχώδεις ακτές και τη χασμοφυτική βλάστηση, που πέρα από την αισθητική τους αξία ευνοούν την παρουσία και το φώλιασμα των πουλιών.

Τα πευκοδάση που παρουσιάζουν μεγάλο βαθμό φυσικότητας, ενισχύουν

Φωτ. 14: Ποταμοσφριχτής
(*Charadrius dubius*)

την αισθητική και οικολογική αξία της περιοχής προσφέροντας χώρο αναπαραγωγής για πολλά είδη ζώων.

Τέλος οι αγροτικές εκτάσεις που καλλιεργούνται με εκτατικό τρόπο ολοκληρώνουν την αισθητική αξία της περιοχής και ενισχύουν την οικολογική της σημασία φιλοξενώντας ένα μεγάλο αριθμό πουλιών αλλά και ερπετών, εντόμων και μικρών θηλαστικών.

Η περιοχή έχει ιδιαίτερη αξία για τα πουλιά γιατί αποτελεί **ενδιάμεσο σταθμό** για

Φωτ. 15: Ψευταπόδι (*Cettia cetti*)

τη **ξεκούραση των μεταναστευτικών πουλιών**. Η Βραυρώνα βρίσκεται πάνω στη μεταναστευτική διαδρομή των πτηνών κατά μήκος των ανατολικών παραλιών της ηπειρωτικής Ελλάδας και ο υγρότοπος της αποτελεί έναν από τους ελάχιστους που έχουν απομείνει στην ευρύ-

τερη περιοχή της ανατολικής Αττικής.

Συνολικά στην περιοχή έχουν καταγραφεί **141 είδη πουλιών**:

- 36 από αυτά είναι μόνιμοι κάτοικοι της περιοχής
- 55 από αυτά είναι καλοκαιρινοί επισκέπτες που αναπαράγονται στην περιοχή
- 51 τα συναντάμε τις περιόδους της μετανάστευσης (φθινοπωρινή και εαρινή)
- 35 διαχειμάζουν στην περιοχή της Βραυρώνας

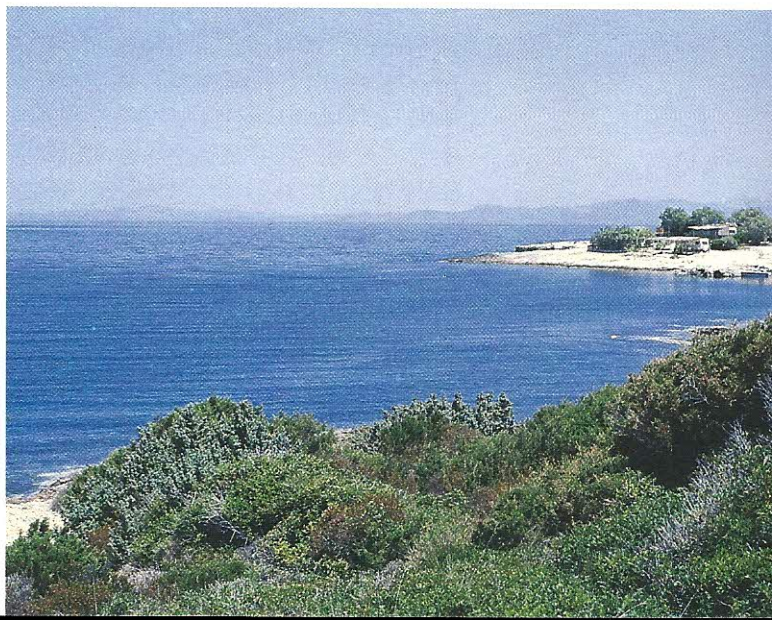
Ο αριθμός πουλιών που συναντάμε στην περιοχή είναι ιδιαίτερα σημαντικός, αν λάβουμε υπόψη μας τόσο τη μικρή της έκταση, όσο και το γεγονός ότι πρόκειται για περιοχή που βρίσκεται στην Αττική, δηλαδή στην πιο πυκνοκατοικημένη και υποβαθμισμένη περιβαλλοντικά περιοχή της χώρας η οποία έχει δεχτεί και εξακολουθεί να δέχεται πάρα πολλές και έντονες περιβαλλοντικές πιέσεις.

Ένα βασικό χαρακτηριστικό της περιοχής της Βραυρώνας είναι ότι **στη μικρή σχετική έκταση της υπάρχει σχετικά μεγάλη ποικιλία ενδιαιτημάτων** (ως ενδιαιτήματα ονομάζουμε τα μέρη όπου ζει ένα είδος, πληθυσμός ή μία κοινότητα πληθυσμών και που χαρακτηρίζονται από συγκεκριμένες συνθήκες). Τα κυριότερα ενδιαιτήματα που συναντάμε στη Βραυρώνα είναι:

- **Η θάλασσα και οι ακτές**, δηλαδή τόσο η θαλάσσια περιοχή του όρμου της Βραυρώνας, όσο και οι βραχώδεις ακτές και η παράκτια ζώνη του υγρότοπου (εκβολές του Ερασίνου).

Μεγάλο μέρος του βυθού του όρμου της Βραυρώνας καλύπτεται από την Ποσειδωνία, το χαρακτηριστικό και προστατευόμενο φύκος των ρηκών θαλασσών που με την έντονη φωτοσύνθεσή του εμπλουτίζει τα νερά με οξυγόνο και παράλληλα συμβάλλει στη συγκράτηση αιωρούμενων σωματιδίων και δημιουργία σταθερών πυθμένων. Στην αμμώδη ακτή συναντάμε αμμόφιλη βλάστηση (αλυμιά, ασπινόχαρτο, ψάθα, κ.λπ.) και στη βόρεια ακτή του όρμου αλοφυτική (δηλαδή αλατόφιλη) βλάστηση με κυρίαρχο είδος την αρμυρίθρα. Στην αμμουδιά μπορούμε να βρούμε αρκετούς οργανισμούς και αν είμαστε τυχεροί μπορεί να συναντήσουμε μία μικρή ασπινόχρωμη σαύρα, το λιακόνη. Πάνω

Φωτ. 16: Άποψη της περιοχής

Φωτ. 17: *Crocothemis erythraea*

από την περιοχή της ακτής, των βράχων και στις εκβολές πετάνε νυχτερίδες (περυγονυχτερίδα, τρανομοσιτίδα). Το βράδυ οι νυφίτσες αναζητούν τροφή στο χερσαίο τμήμα αυτού του χώρου.

Εδώ συναντάμε αρκετά είδη πουλιών που τα περισσότερα διέρχονται κατά τη μετανάστευση (αλκυόνα, ναυοκαλιδρα, λευκοσικινιάς, χουλιανομήτα, χαλκόκοτα, κοκκινωσκέλης), ενώ άλλα χρησιμοποιούν την περιοχή για να ξεχειμωνιάσουν (καστανοκέφαλος γλάρος, νανοβουτηχτάρι).

• **Οι υγρότοποι** που περιλαμβάνουν τον υγρότοπο της Βραυρώνας, την κοίτη του ποταμού Ερασίνου και τις εποχιακά κατακλυζόμενες εκτάσεις. Στην κοίτη του

Ερασίνου βρίσκουμε βυθισμένα και επιπλέοντα υδρόβια φυτά. Το μεγαλύτερο τμήμα του υγρότοπου καλύπτουν οι θαμνώνες με αρμυρίκια και η βλάστηση των υγρών λιβαδιών όπου επικρατούν τα βούρλα. Στις παρυφές του υπάρχουν καλαμώνες με αγριοκάλαμα και ψαθιά. Στον υγρότοπο της Βραυρώνας μπορούν να βρεθούν το ψάρι ντάσκα, τα αμφίβια πρασινόφρυνος και λιμνοβάτραχος, και τα ερπετά ποταμοχελώνα, βαλτοχελώνα και νερόφιδο.

Ο υγρότοπος έχει το μεγαλύτερο πλούτο ειδών πουλιών της περιοχής, πολλά από τα οποία περνούν κατά τη μετανάστευση (κρυπτοσικινιάς, σαρσέλα, καλαμόρκιος, κρικομυγοχάφτης, νυχτοκόρακας, μικροπουλάδα, μικροσικινιάς), ενώ άλλα είναι μόνιμοι κάτοικοι της περιοχής (σακουλοπαπαδίτσα, γκιώνης, νερόκοτα,

Φωτ. 18: Λευκοσικινιάς
(*Egretta garzetta*)

Φωτ. 19: Καλαμιές

Φωτ. 20: *Lycaena phlaeas*

ψευδαπόδι), φωλιάζουν (ποταμοσφυριχτής) ή ξεχειμωνιάζουν σε αυτήν (κοκκινότσιπλα, σταρήθρα, βουνοσίχλονο).

- **Οι θαμνότοποι**, με φρύγανα και μακκία βλάστηση που υπάρχουν στους λόφους της περιοχής.

Σε όλη την έκταση που καλύπτεται από φρυγανική βλάστηση, με κύρια είδη το άγριο τσάι, τη γαλατοσιβιά, την ασφάκα, το θυμάρι εμφανίζονται σποραδικά σχίνοι, αγριελιές, άρκευθοι και πεύκα που σχηματίζουν μικρές λόχμες ή και μικρές συστάδες. Σε περιοχές κοντά στις ακτές, στο ΒΑ τμήμα της περιοχής, αναπτύσσεται θαμνώδης βλάστηση από άρκευθους (θαμνοκυπάρισσο - *Juniperus phoenicea* και θαλασσόκεδρο - *Juniperus oxycedrus* spp. *macrocarpa*). Εδώ συναντά κανείς, τα ερεπετά κρασπεδοχελώνα, λιακόνι, πρασινόσαυρα, σαίτα, σπιτόφιδο, οχιά, καθώς και τα σαρκοφάγα θηλαστικά αλεπού, νυφίτσα και ασβό. Η αφθονία μικροθηλαστικών και ερπετών είναι ο κύριος λόγος για τον οποίο εδώ συναντούμε αρπακτικά πουλιά που αναζητούν στους θαμνότοπους την τροφή τους. Κάποια από αυτά τα πουλιά είναι μόνιμοι κάτοικοι (πετρίτης, βραχοκιρκίνεζο), ενώ άλλα είναι είτε καλοκαιρινοί επισκέπτες (τσαλαπετεινός, απόδι) είτε διέρχονται κατά τη μετανάστευση (αετομάχος, σταυραετός).

- **Τα πευκοδάση** με χαλέπιο πεύκη που υπάρχουν στους λόφους της περιοχής.

Σε αυτά φιλοξενούνται αρκετά είδη πουλιών από τα οποία άλλα αναπαράγονται εδώ (μόνιμοι κάτοικοι και καλοκαιρινοί επισκέπτες), όπως ο κοκκινοκεφαλάς, ο καμποδεδροβάτης, ενώ άλλα, όπως ο θαμνοφυλλοσκόπος και ο καστανολαίμης περνούν κατά τη μετανάστευση.

- **Οι καλλιέργειες**, τις αγροτικές δηλαδή εκτάσεις όπου κυριαρχούν τα αμπέλια και οι ελιές.

Οι καλλιέργειες έχουν, μετά τους υγρότοπους, το μεγαλύτερο πλούτο πουλιών. Τα περισσότερα από αυτά αναπαράγονται εδώ, ενώ κάποια άλλα ξεχειμωνιάζουν ή διέρχονται κατά τη μετανάστευση. Συναντάμε εδώ το μεγαλύτερο αριθμό μόνιμων κατοίκων και καλοκαιρινών επισκεπτών της περιοχής, καθώς και τα δέκα από τα δεκατέσσερα είδη αρπακτικών που απαντώνται στην περιοχή.

ΤΟΠΙΟ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΑΞΙΑΣ

Η αισθητική αξία των τοπίων της Βραυρώνας είναι εξαιρετική. Τα φυσικά ενδιαίτηματα με την εναλλαγή, τη μικρή τους κλίμακα και την ανάμιξη και διαδοχή τους δίνουν τοπία υψηλής αισθητικής ποιότητας. Τα φυσικά στοιχεία συμπληρώνονται και καθίστανται υποβλητικά από τα διάφορα μνημεία και ερείπια και συνδέονται αρμονικά με την παρουσία των καλλιεργειών και του αγροτικού τοπίου

Φωτ. 21: Θαλασσόκεδρο (*Juniperus oxycedrus* spp. *macrocarpa*)

Φωτ. 22: Περικοκλάδα του βάλτου (*Calystegia Sepium*)

Φωτ. 23: Χαμολιάς (*Chamomile*)

Φωτ. 24: Θαμνοκυπάρισσο (*Juniperus phoenicea*)

Φωτ. 25: Εκβολές Ερασίνου

γενικότερα. Το τοπίο αυτό είναι αποτέλεσμα αγροτικών δραστηριοτήτων που υπάρχουν στην περιοχή από την αρχαιότητα (κτήματα Πεισίστρατου). Το αγροτικό τοπίο λόγω της προσαρμογής του στο ανάγλυφο δίνει τη δυνατότητα στον παρατηρητή να διακρίνει μοναδικά μνημεία και θέσεις διάσπαρτα μέσα στις αγροτικές εκτάσεις.

ΑΝΑΓΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ - NATURA 2000

Η περιοχή της Βραυρώνας αποτελεί, λόγω της βιοποικιλότητάς της και του πλήθους των χαρακτηριστικών ενδιαιτημάτων της, περιοχή υψίστης οικολογικής σημασίας. Ταυτοχρόνως η θέση της στα ανατολικά παράλια της Απικής, η σύνδεσή της με την πεδιάδα των Μεσογείων, και το ιδιαίτερο φυσικό της τοπίο, σε συνδυασμό με την οικολογική και αρχαιολογική της αξία αναδεικνύουν τη Βραυρώνα σε μία από τις πλέον σημαντικές και σπάνιες περιοχές για την Απική.

Ο τόπος όμως αυτός δέχεται πλήθος απειλών και πιέσεων, από την απρογραμματίστη ανάπτυξη του τουρισμού και των οικισμών παραθεριστικής κατοικίας αλλά και την κατασκευή μεγάλων έργων υποδομής.

Η ανάγκη προστασίας διατήρησης και αναβάθμισης της περιοχής της Βραυρώνας αναγνωρίστηκε με την ένταξή της στις

Φωτ. 26: Ποταμοκελώνα
(*Mauremys caspica*)

Ειδικές Περιοχές Προστασίας του Δικτύου NATURA 2000, σύμφωνα με την Κοινοτική Οδηγία 92/43 και με την ένταξή της για χρηματοδότηση στο Υποπρόγραμμα 3, του Επιχειρησιακού Προγράμματος Περιβάλλον του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., για την "Προστασία και Διαχείριση του Φυσικού Περιβάλλοντος".

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ "ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΒΡΑΥΡΩΝΑΣ"

Η χρηματοδότηση από το Υποπρόγραμμα 3 του Ε.Π.ΠΕΡ. αφορά την υλοποίηση ενός προγράμματος για την "Προστασία και Διαχείριση της Βραυρώνας".

Το πρόγραμμα αυτό, που υλοποιείται μέσω Προγραμματικής Σύμβασης στην οποία συμμετέχουν το Υπουργείο Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, η Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ανατολικής Αττικής, ο Δήμος Μαρκόπουλου και η Ελληνική Εταιρία Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης, έχει ως σκοπό την προστασία και ανάδειξη του φυσικού τοπίου και της σημαντικής οικο-

Φωτ. 27: Χουλιανομίτα
(*Platalea leucorodia*)

Φωτ. 28

λογικής αξίας της περιοχής της Βραυρώνας.

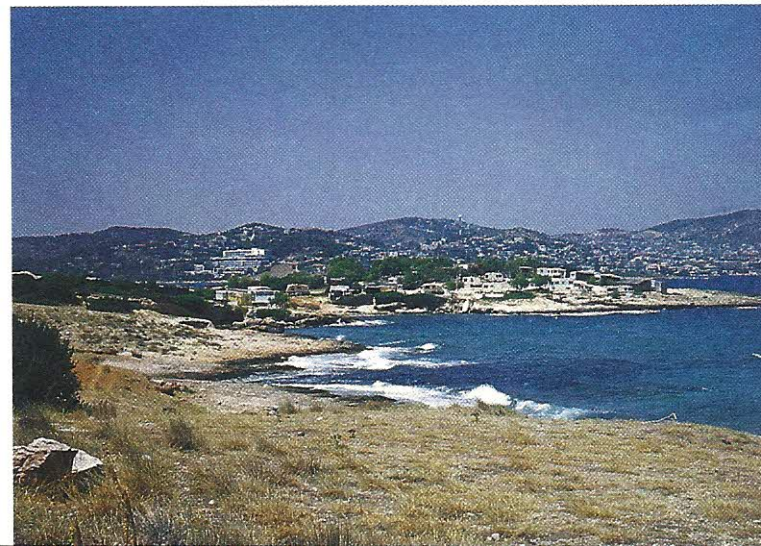
Ο **πρώτος στόχος** του Προγράμματος είναι η προστασία και διατήρηση των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της περιοχής. Αυτό θα γίνει κυρίως με την οριοθέτηση προστατευόμενων ζωνών. Η οριοθέτηση αυτή θα επιτευχθεί με την εκπόνηση της Ειδικής Περιβαλλοντικής Μελέτης (Ε.Π.Μ.). Με βάση τη μελέτη αυτή θα πρέπει να εκδοθεί Προεδρικό Διάταγμα, με το οποίο να ρυθμίζονται νομοθετικά οι χρήσεις γης και θα καθορίζονται οι επιμέρους όροι για τη διαχείριση της περιοχής. Ταυτόχρονα θα αναδειχθούν οι αναγκαίες παρεμβάσεις για την προστασία, αναβάθμιση και ανάδειξη όχι μόνο των φυσικών αλλά και ιστορικών και πολιτιστικών χαρακτηριστικών.

Ο **δεύτερος στόχος** είναι η υποστήριξη

της ανάπτυξης δραστηριοτήτων που να είναι συμβατές με τη διατήρηση της φύσης και της πολιτιστικής κληρονομιάς. Αυτό θα επιτευχθεί με το σχεδιασμό της δημιουργίας υποδομών για τη διαχείριση της ροής των επισκεπτών και την ενημέρωση τόσο αυτών, όσο και των κατοίκων της περιοχής. Για το λόγο αυτό σχεδιάζεται η δημιουργία και οργάνωση ενός Κέντρου Πληροφόρησης με εκθεσιακό χώρο, καθώς και η παραγωγή ενημερωτικής έκδοσης για την πληροφόρηση και ευαισθητοποίηση του κοινού.

Το Πρόγραμμα αποτελεί ένα πρώτο βήμα με σκοπό να συνεχιστεί στο μέλλον η υλοποίηση δράσεων και έργων για την προστασία και διαχείριση της περιοχής, από το Φορέα Διαχείρισης που θα ιδρυθεί και θα φροντίζει για τη συνεχή εφαρμογή προγραμμάτων προστασίας, διαχείρισης και ανάδειξης της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς.

Φωτ. 29

Η ΕΚΔΟΣΗ ΑΥΤΗ
ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΕΤΑΑ Α.Ε.
ΤΟΝ ΙΟΥΛΙΟ ΤΟΥ 2000
ΚΑΙ ΤΥΠΩΘΗΚΕ
ΣΕ 5.000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ.
Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΕΓΙΝΕ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ACCESS , ΣΟΛΩΜΟΥ 46,
ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ. 3804460
ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ
ΤΟ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟ ΤΗΣ
ΕΚΔΟΣΗΣ ΕΚΑΝΕ
Ο Α. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΔΗΣ,
ΣΤΕΛΕΧΟΣ ΤΗΣ ΕΕΤΑΑ.
ΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΕΓΡΑΨΕ
Η ΕΦΗ ΓΟΥΝΕΛΑ,
ΣΤΕΛΕΧΟΣ ΤΗΣ ΕΕΤΑΑ.

Φωτογραφίες

Έφη Γουνελά: Νο 1,2,4,5,9,10,11,16,19,21,22,23,24,25,28,29.

Σπύρος Σφενδουράκης: Νο 3,13,14,15,17,20,26.

Ορνιθολογική/Π. Λατσούδης: Νο 27

Ορνιθολογική/Α. Σακούλης: Νο 18

